

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw
Autor	Ministerstwo Infrastruktury
Projekt z	20 grudnia 2021 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bartłomiej Zydel
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	(22) 656 63 34

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 pkt 1 projektu (zmieniający art. 39 ustawy – Prawo wodne)	<p>1. Proponowane rozwiązanie powinno jednoznacznie przewidywać, że opłatę za dokonanie zgłoszenia wodnoprawnego ponosi organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli. Alternatywnie tego typu zgłoszenie mogłoby zostać zwolnione z opłaty.</p> <p>2. W zakresie projektowanego art. 39 ust. 12 pkt 4 – trudno zgodzić się z tym, że inny przepis Prawa wodnego można traktować jako „przepis odrębny”.</p>	<p>Ad 1. Dwojaki charakter zgłoszenia dokonywanego wójtowi, tj. z jednej strony stanowiący przedmiot rozpatrywania przez samego wójta, a z drugiej będący podstawą do przekazania przez wójta zgłoszenia do organu właściwego w ramach zgłoszeń wodnoprawnych – w celu przyjęcia tego zgłoszenia – nie może oznaczać, że to gmina ma ponosić koszt dokonania zgłoszenia wodnoprawnego.</p> <p>Ad 2. Zasadniczo odesłanie na „przepisy odrębne” w polskiej praktyce legislacyjnej kończy się na poprzestaniu na tym sformułowaniu, co zresztą często jest przedmiotem wątpliwości sejmowego Biura Legislacyjnego. Niemniej na podstawie definicji słownikowej</p>		

			słowa „odrębny” trudno uznać, że przepisem odrębnym będzie przepis tej samej ustawy, która do owych przepisów odrębnych odsyła.		
2.	Art. 1 pkt 5 lit. d projektu (dodający art. 87 ust. 5 do Prawa wodnego)	Przepis zmierza w dobrym kierunku, tj. uszczegółowienia podstaw dla negatywnego uzgodnienia przez Wody Polskie wyznaczenia aglomeracji, niemniej zatrzymuje się „w połowie drogi”, gdyż tworzy otwarty katalog podstaw dla negatywnego uzgodnienia.	Projektowany art. 87a Prawa wodnego ma określać warunki, jakie musi spełnić aglomeracja – i do których „w szczególności” ma się odwoływać przepis dotyczący uzgodnienia. Jednak samorzady powinny mieć pewność, że jeśli spełnią wskazane warunki, to otrzymają pozytywne uzgodnienie – co byłoby przejrzystym i jasnym określeniem zasad.		
3.	Art. 1 pkt 8 projektu (zmieniający art. 89 Prawa wodnego), art. 1 pkt 9 projektu (zmieniający art. 90 Prawa wodnego), art. 1 pkt 12 projektu (dodający art. 96a do Prawa wodnego), art. 1 pkt 13 projektu (dodający art. 98a-98c do Prawa wodnego)	<p>1. Wprowadzenie sankcji „od razu”, bez zobaczenia, jak doprecyzowane przepisy funkcjonują w praktyce jest rozwiązaniem nadmiarowym.</p> <p>2. Sankcja za niedostosowanie aglomeracji do wymogów dyrektywy jest – klasycznym już w ostatnich latach w obszarze szeroko pojętej ochrony środowiska – zajmowaniem się skutkami, a nie przyczynami. Podstawową przyczyną braków w zakresie dostosowania do wymogów dyrektywy są wciąż ogromne potrzeby inwestycyjne w zakresie gospodarki wodno-kanalizacyjnej, szczególnie w zakresie ściekowym.</p> <p>3. Kary – szczególnie wysokie – powinny podlegać miarkowaniu. Tymczasem projektowany art. 98a ust. 3 Prawa wodnego przewiduje sztywną wysokość kary.</p>	<p>Ad 1. Główny kierunek nowelizacji, czyli doprecyzowanie zasad funkcjonowania aglomeracji na pewno trzeba uznać za słuszny. Natomiast automatyczne powiązanie tego doprecyzowania z szeregiem administracyjnych kar pieniężnych budzi wątpliwości konstytucyjne m.in. z perspektywy zasady samodzielności jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>Ad 2. Wprowadzenie kar za niedostosowanie aglomeracji do wymogów dyrektywy mogłoby – choć z zarysowanymi wyżej wątpliwościami konstytucyjnymi – mieć miejsce w sytuacji, w której samorzady przez dłuższy okres miały zapewnione w pełni wystarczające finansowanie na zrealizowanie potrzeb inwestycyjnych w gospodarce wodno-kanalizacyjnej, a ich nie zrealizowały – i nie spełniają tym samym wymogów dyrektywy. W</p>		

			<p>każdej innej sytuacji jest to przerzucanie odpowiedzialności na samorządy, które funkcjonują w mocno ograniczonych ramach finansowych.</p> <p>Ad 3. Kara w takiej sytuacji powinna być miarkowana np. ze względu na czas trwania naruszenia. Nie może być tak, że naruszenie tygodniowe i półroczne będzie się wiązało z identyczną karą.</p>		
4.	Art. 3 projektu (zmieniający ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach)	Przepisy zmieniające ustawy inne niż ustawa „wiodąca” w ramach nowelizacji powinny być uszeregowane chronologicznie.	Uwaga o charakterze legislacyjnym.		
5.	Art. 3 pkt 4 lit. b projektu (dodający art. 6 ust. 5aa do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach)	Odesłanie na ust. 1 zawarte w proponowanym przepisie jest wadliwe.	Ust. 1 reguluje bowiem kontrolę właścicieli nieruchomości, a nie podmiotów odbierających nieczystości ciekłe lub osady ściekowe z instalacji przydomowych oczyszczalni.		
6.	Art. 3 pkt 7 projektu (zmieniający art. 8 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach)	Część wspólna na końcu przepisu powinna być wyraźnie wyodrębniona.	Uwaga o charakterze legislacyjnym.		